

Sygn. akt VU 12/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2019 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rekompensatę

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 7 listopada 2017 i z dnia 27 listopada 2017 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 12/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczyni K. P. prawo do emerytury od dnia 1 października 2017 roku, to jest od daty nabycia uprawnień. Kolejną decyzją z dnia 27 listopada 2017 roku Zakład odmówił K. P. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia wnioskodawczyni od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku.

W odwołaniu z dnia 18 grudnia 2017 roku K. P. wniosła o zmianę ww. decyzji i przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych poprzez zaliczenie do szczególnego stażu pracy okresów od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku. W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała, że w ww. okresach wykonywała pracę na stanowisku kwalifikowanym pod poz. 24 Działu XIV Wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. Jednocześnie ubezpieczona wniosła o ewentualne zaliczenie do szczególnego stażu pracy okresów od dnia 1 września 1982 roku do dnia 30 listopada 1982 roku na stanowisku stażysty, od dnia 1 grudnia 1982 roku do dnia 31 grudnia 1982 roku na stanowisku asystenta, od dnia 1 stycznia 1983 roku do dnia 31 października 1984 roku na stanowisku specjalisty ds. chemicznych oraz od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku na stanowisku specjalisty. Ubezpieczona stwierdziła, że w ww. okresach wykonywała prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych, takie jak przygotowywanie farb, zagęstników i impregnatów, wyważanie barwinków i chemikaliów, zestawianie mieszanek i roztworów oraz czynności przewidziane dla technologa – kolorysty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. ZUS wyjaśnił, że nie zaliczył do szczególnego stażu pracy wnioskodawczyni okresów od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 3

października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku na stanowisku kierownika, gdyż ubezpieczona nie pracowała wówczas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach robotniczych wymienionych w rozporządzeniu. Odnosząc się zaś do kwestii niezaliczenia pozostałych okresów wskazanych przez ubezpieczoną w odwołaniu, organ rentowy podał, że pracodawca nie wymienił ich w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych, a także zajmowane stanowiska nie zostały wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Wnioskodawczyni K. P. urodziła się w dniu (...). W dniu 26 września 2017 roku złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury z rekompensatą.

(dowód: wniosek o emeryturę, k. 1 akt emerytalnych)

Organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia nabycia uprawnień, to jest od dnia 1 października 2017 roku. Wysokość świadczenia wyniosła 2 997,31 zł brutto. Zakład odmówił przyznania wnioskodawczyni prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych ze względu na niewykazanie 15-letniego stażu pracy w takich warunkach. Do szczególnego stażu pracy ubezpieczonej ZUS zaliczył 9 lat, 5 miesięcy i 12 dni, w tym okresy zatrudnienia:

- od dnia 1 listopada 1991 roku do dnia 30 września 1992 roku na stanowisku technologa – kolorysty,
- od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 2 października 2006 roku i od dnia 19 lutego 2007 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku na stanowisku dyspozytora,

(dowód: decyzja z dnia 7 listopada 2017 roku, k. 14, decyzja z dnia 27 listopada 2017 roku, k. 23, odpowiedź na odwołanie, k. 7v akt sprawy)

Wnioskodawczyni K. P. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 1 września 1982 roku do dnia 28 października 2017 roku w Zakładach (...) S.A. Wnioskodawczyni najpierw była zatrudniona w Ośrodku (...) i zajmowała kolejno następujące stanowiska:

- od dnia 1 września 1982 roku do dnia 30 listopada 1982 roku – stażysta,
- od dnia 1 grudnia 1982 roku do dnia 31 grudnia 1982 roku – asystent,
- od dnia 1 stycznia 1983 roku do dnia 31 października 1984 roku – specjalista ds. chemicznych,
- od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 maja 1990 roku – kierownik laboratorium chemicznego,
- od dnia 1 czerwca 1990 roku do dnia 31 października 1991 roku – zastępca kierownika,
- od dnia 1 listopada 1991 roku do dnia 30 września 1992 roku – specjalista technolog (technolog kolorysta),
- od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku – specjalista.

Następnie ubezpieczona została przeniesiona do D(...), gdzie zajmowała w okresie od dnia 16 października 1995 roku do dnia 31 stycznia 2000 roku posadę specjalisty ds. jakości.

W dalszej kolejności pracodawca przeszerogował wnioskodawczynię do Wydziału (...), gdzie zajmowała kolejno następujące stanowiska:

- od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 2 października 2006 roku – dyspozytor,
- od dnia 3 października 2006 roku do dnia 2 stycznia 2007 roku – p.o. kierownika,

- od dnia 3 stycznia 2007 roku do dnia 18 lutego 2007 roku – kierownik wydziału,
- od dnia 19 lutego 2007 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku – dyspozytor.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 16 listopada 2017 roku, k. 4 akt osobowych część C, umowa o pracę z dnia 1 września 1982 roku, k. 2, angaże: z dnia 18 grudnia 1982 roku, k. 4, z dnia 9 maja 1983 roku, k. 4/1, z dnia 30 sierpnia 1983 roku, k. 4/2, z dnia 4 kwietnia 1984 roku, k. 4/3, z dnia 27 listopada 1984 roku, k. 4/4, umowa o pracę z dnia 2 września 1985 roku, k. 2/4, angaże: z dnia 23 sierpnia 1985 roku, k. 4/5, z dnia 12 maja 1986 roku, k. 4/6, od dnia 27 stycznia 1988 roku do dnia 1 sierpnia 1995 roku, k. 4/7- 4/28, przeniesienie pracownika z dnia 13 października 1995 roku, k. 5, angaże od dnia 16 października 1995 roku do dnia 1 października 1999 roku, k. 4/29 – 4/44, przeniesienie pracownika z dnia 31 stycznia 2000 roku, k. 5/1, aneks do umowy o pracę z dnia 9 lutego 2000 roku, k. 4/45, z dnia 4 stycznia 2002 roku, k. 4/47, z dnia 5 października 2006 roku, k. 4/48, z dnia 3 stycznia 2007 roku, k. 4/49, pismo z dnia 3 października 2006 roku, k. 7, aneks do umowy o pracę z dnia 7 grudnia 2007 roku, k. 4/51, wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 4 kwietnia 2011 roku, k. 9 akt osobowych wnioskodawcy część (...))

W okresie zajmowania stanowiska asystenta (od dnia 1 grudnia 1982 roku do dnia 31 grudnia 1982 roku) do obowiązków ubezpieczonej należało:

- znajomość obowiązujących polskich norm, instrukcji i zarządzeń dotyczących powierzonych obowiązków,
- wyłączanie wszystkich aparatów i grzejników z sieci elektrycznej oraz sprawdzanie, czy właściwie zabezpieczone są urządzenia wodociągowe po zakończeniu pracy,
- przeprowadzanie analiz odporności wybarwień tkanin, przędzy i surowca (woda, pranie, pot, pranie chemiczne, tarcie suche i mokre, prasowanie, sublimacja),
- przeprowadzanie analiz wody i analiz ścieków,
- ustalanie receptur farbiarskich,
- badanie odporności wybarwień.

(dowód: zakres obowiązków asystenta, k. 6 akt osobowych wnioskodawcy część B2)

W okresie zajmowania przez ubezpieczoną stanowiska kierownika laboratorium chemicznego (od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 maja 1990 roku), pracodawca powierzył jej następujące obowiązki:

- znajomość wszystkich obowiązujących przepisów, instrukcji i zarządzeń dotyczących powierzonego zakresu pracy,
- czuwanie nad przestrzeganiem dyscypliny pracy w laboratorium,
- informowanie kierownika Ośrodka o postępie i wynikach pracy oraz podejmowanych środkach zabezpieczających terminowe wykonanie powierzonych obowiązków,
- prowadzenie ewidencji wykonywanych analiz,
- dopilnowanie należytego stanu urządzeń i aparatów,
- znajomość i umiejętność wykonywania analiz wody technologicznej dla kotłowni, ścieków, odporności wybarwień tkanin, przędzy i surowca (światło, woda, pot, pranie chemiczne, tarcie suche i mokre, prasowanie, sublimacja), przeprowadzenie analiz zawartości włókien, tłuszczu, preparacji, badanie barwników, chemikaliów, środków pomocniczych, ustalanie recept farbiarskich oraz badań środowiskowych,
- stała współpraca z wydziałami produkcyjnymi w zakresie przeprowadzanych badań,

- zastępowanie kierownika Ośrodka (...),
- prawidłowe organizowanie pracy laboratorium,
- nadzór i kontrola nad prawidłowym wykonywaniem prac przez pracowników Laboratorium (...),
- zgodne ze stanem faktycznymi terminowe podawanie wyników analiz,
- konserwacja urządzeń laboratoryjnych.

(dowód: zakres obowiązków na stanowisku kierownika laboratorium, k. 6/1 akt osobowych wnioskodawczynie część B2)

Natomiast, gdy ubezpieczona zajmowała stanowisko p.o. kierownika i kierownika Wydziału (...) (3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku), do jej obowiązków należało:

- racjonalne wykorzystanie maszyn, barwników i innych środków zużywanych w procesie produkcji,
- ścisła współpraca z D. (...), (...), (...) w zakresie ustalania zadań produkcyjnych wydziału,
- dokonywanie systematycznych kontroli i analiz wykonywania planu ilościowego, jakościowego i asortymentowego,
- dobór odpowiednich pracowników na brakarzy pod względem ich kwalifikacji zawodowych oraz sumienności w pracy,
- zabezpieczenie hal produkcyjnych i magazynowych przed pożarem lub innymi klęskami,
- organizowanie prawidłowej i rzetelnej ewidencji, obiegu dokumentacji rozliczeń produkcyjnych, płacowych itp.
- wprowadzanie wszelkich usprawnień w zakresie organizacji pracy i procesu produkcyjnego,
- nadzór nad:
- załogą zatrudnioną w wydziale,
- przestrzeganiem ustalonych norm zużycia materiałowego,
- przestrzeganiem obowiązujących reżimów technologicznych,
- terminowym i prawidłowym zaopatrzeniem wydziału w materiały podstawowe, artykuły techniczne i pomocnicze, odzież ochronną i sprzęt ochrony osobistej,
- rzetelnym sporządzaniem dokumentów służących za podstawę do ustalania wynagrodzenia,
- przestrzeganie i współudział w przeprowadzaniu prób na skalę póltechniczną,
- inicjowanie i wdrażanie usprawnień organizacyjno-technicznych,
- opracowywanie w porozumieniu z D. (...) (...) wniosków w zakresie planowania remontów, przeglądów maszyn i urządzeń,
- kontrola jakości produktu finalnego,
- dokonywanie bieżącej analizy rozliczeń materiałowo-produkcyjnych,

- właściwa gospodarka odpadami powstającymi w czasie produkcji,
- nadzór nad racjonalną eksploatacją maszyn i urządzeń technicznych oraz właściwym wykorzystaniem energii elektrycznej i parowej, a także narzędzi i przedmiotów nietrwałych,
- przeprowadzanie prób z nowymi barwnikami w skali półtechnicznej z jednoczesnym prowadzeniem ewidencji wyników tych prób,
- przygotowywanie i współdziałanie przy instalacji i uruchamianiu nowych maszyn i urządzeń,
- bieżąca analiza kosztów powstających w wydziale oraz działania na rzecz ich obniżenia,
- stały nadzór nad prawidłowym wykonywaniem czynności przez podległych pracowników w celu sprawnego wykonywania planowych zadań i osiągnięcia jak najlepszych wyników ekonomicznych,
- ustalanie zakresu obowiązków podległych pracowników,
- sporządzanie planu urlopów i organizowanie zastępstw zabezpieczających wykonywanie zadań produkcyjnych.

(zakres obowiązków na stanowisku kierownika Wydziału (...), k. 6/3 akt osobowych wnioskodawczyni część B2)

Ośrodek (...) był zespołem laboratoriów zlokalizowanym na terenie Zakładów (...) i oddzielnym szklaną ścianą od części produkcyjnej. Pracownicy ww. Ośrodka zajmowali się badaniami chemicznymi wody, ścieków, barwników, zawartości preparacji we włóknach, składów surowcowych włókien, odporności tkanin na pot, alkalia i pranie chemiczne. W tym celu pobierano próbki, które następnie poddawano badaniu w laboratoriach. W Ośrodku znajdowały się następujące laboratoria:

- farbiarskie, które zajmowało się opracowywaniem i przekazywaniem recept dla wydziału farbiarni i rozpisywaniem składów chemicznych; aby przygotować receptę należało wykonać kilkanaście prób wybarwień w kubkach o pojemności około 300 ml, a następnie dokonywano barwienia tzw. rękawków w ramach dyżurów w okresach grzewczych; obowiązki te świadczyli laboranci i kolorystka;

- chemiczne, które zajmowało się badaniem próbek tkanin pod kątem odporności na pot, czyszczeniem, praniem alkalicznym, sprawdzaniem odporności na kwasy, badaniem zawartości preparacji i włókien; w laboratorium tym znajdował się miniaturowy aparat wykańczalniczy, na którym wykonywano próby wdrożeniowe i badawcze nowych środków chemicznych w porozumieniu z wydziałem produkcyjnym;

- wodno – ściekowe, gdzie wykonywano badanie wody technologicznej dla zmiękczalni o kotłowni pod kątem twardości i zawartości pierwiastków, w tym żelaza,

- środowiskowe, w którym wykonywano badania dla potrzeb inspekcji sanitarnej i badano zagrożenia, to jest czy pokrywanie tkaniny (np. laminowanie, pokrywanie klejem) nie jest szkodliwe.

Ubezpieczona brała przede wszystkim udział w czynnościach realizowanych w laboratoriach farbiarskim, chemicznym i wodno – ściekowym. Do laboratoriów wchodziło się z korytarza prowadzącego przez halę produkcyjną. Każde z nich było oddzielone szklaną szybą.

Najpierw, w okresie od dnia 1 września 1982 roku do dnia 30 listopada 1982 roku ubezpieczona wykonywała czynności charakterystyczne dla laborantki w laboratorium farbiarskim. Realizowała próby barwienia na aparacie O.. Odważała barwniki, przygotowywała kąpiele farbiarskie, barwiła rękawy z przędzy, które otrzymywała z wydziału produkcyjnego. Materiał zaczepiała w aparacie farbiarskim do badania włókien i stosownie do jego wagi przygotowywała „kąpiel” z barwników i środków chemicznych. Następnie oceniała, czy włókna barwią się w odpowiedni sposób. W każdym laboratorium pracowało od dwóch do czterech osób. Ubezpieczona realizowała ww.

czynności także na stanowisku asystentki i specjalisty ds. chemicznych, w okresie od dnia 1 grudnia 1982 roku do dnia 31 października 1984 roku z tymże wówczas sprawdzała też jakość tkanin w zakresie tarcia suchego, mokrego, prasowania i sublimacji.

Po uzyskaniu angażu na stanowisko kierownika, w okresie od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku ubezpieczona wykonywała obowiązki głównie w laboratorium chemicznym. Podlegało jej wówczas około piętnastu pracowników zatrudnionych na stanowiskach laborantów. Głównymi obowiązkami kierownika było wdrażanie nowych technologii i sprawowanie bieżącego nadzoru nad pracami farbiarskimi. Jako kierownik sprawowała dozór, reagowała w sytuacjach kryzysowych, to jest gdy występowały problemy z wykonaniem prób lub z jakością środków chemicznych. Pod kierownictwem wnioskodawczynie przygotowywano środki chemiczne, mieszanki i roztwory do prób. Ubezpieczona świadczyła także czynności kierownicze w laboratorium środowiskowym, gdzie badała hałas i mikroklimat na wydziałach produkcyjnych.

Jako zastępca kierownika Ośrodka (...) ubezpieczona zajmowała się wdrażaniem nowych technologii, w tym powlekania i impregnacji. Gdy nastąpiło uszkodzenie urządzenia, ubezpieczona zgłaszała powyższą okoliczność odpowiednim służbom. Ś. współpracowała z wydziałami produkcyjnymi, np. decydowała, czy wykonywać próby w laboratorium, w dziale produkcyjnym, czy na aparacie wykańczalnym. Decydowała też o dyżurach pracowniczych i delegowaniu laborantów do pracy w dziale produkcyjnym, akceptowała wnioski o urlop, zatwierdzała rozliczenia miesięczne, sprawozdania i zakresy obowiązków pracowników. Ścisły nadzór nad laboratoriami sprawował kierownik ogólny.

W okresie od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku wnioskodawczynie pracowała na stanowisku specjalisty Ośrodka (...). Wykonywała te same czynności, jak na stanowisku specjalisty ds. chemicznych. Różniła się tylko nazwa angażu.

W okresie od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku wnioskodawczynie pracowała w Wydziale (...), pełniąc obowiązki kierownika. W wydziale tymże byli zatrudnieni pracze, pracownicy suszący, impregnujący, barwiarze, obsługujący powlekarke i laminarki, wyważający barwniki i chemikalia. Ubezpieczona pracowała w systemie jednozmianowym i bezpośrednio podlegali jej mistrzowie, których to pracę nadzorowała. Jej biuro znajdowało się bezpośrednio przy wyjściu z wydziału produkcyjnego. Wnioskodawczynie ponosiła odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Prawie całą dniówkę pracowniczą, spędzała na hali produkcyjnej, prace biurowe zajmowały jej około pół godziny dziennie.

(dowód: zeznania wnioskodawczynie, nagranie od minuty 12:27 do godziny 1:08:54, w związku z nagraniem od godziny 1:34:10 do godziny 1:35:-02, zeznania świadków I. B., nagranie od godziny 1:10:12 do godziny 1:26:01, J. Z., nagranie od godziny 1:26:01 do godziny 1:34:10, protokół z rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku, k. 14v - 17, opinia biegłego sądowego J. M. (1), k. 26 – 36 wraz z opinią ustną na rozprawie w dniu 9 stycznia 2018 roku, k. 53 - 54 akt sprawy)

Pracodawca wystawił wnioskodawczynie świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych, w którym zaświadczył, że w okresie od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 30 września 1992 roku i od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku wnioskodawczynie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynierjno-technicznych na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane były prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych (Dział XIV poz.24 w zw. z Działem VII poz. 4) na stanowiskach wymienionych w załączniku nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku, to jest:

- jako kierownik od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku,

- jako technolog – kolorysta (specjalista – technolog) od dnia 1 listopada 1991 roku do dnia 30 września 1992 roku,

- jako dyspozytor od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 2 października 2006 roku i od dnia 19 lutego 2007 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku.

(dowód: świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 25 września 2017 roku, k. 5 akt ZUS)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 21 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 5 ustawy z 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 roku poz. 1924 ze zm.) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata zaś to odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej.

Przesłankami uprawniającymi do rekompensaty są:

- 1) utrata przez ubezpieczonego możliwości przejścia na emeryturę we wcześniejszym wieku emerytalnym w związku z wygaśnięciem po dniu 31 grudnia 2008 roku - w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, a przed dniem 1 stycznia 1969 roku - podstawy prawnej przewidującej takie uprawnienie;
- 2) niespełnienie przez ubezpieczonego warunków uprawniających go do emerytury pomostowej na zasadach wynikających z przepisów o emeryturach pomostowych;
- 3) legitymowanie się przez ubezpieczonego co najmniej 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z FUS;
- 4) niezyskanie przez ubezpieczonego prawa do emerytury według zasad przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS.

Wątpliwości w zakresie interpretacji co do kręgu osób uprawnionych do rekompensaty oraz ram czasowych pracy wykonywanej w warunkach szczególnych rozstrzygnął Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 25 listopada 2010 roku sygn. K 27/09 (OTK-A 2010, nr 9, poz. 109) przyjął, że rekompensata jest odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze dla osób, które rozpoczęły pracę przed dniem 1 stycznia 1999 roku i nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej.

Do oceny pracy wykonywanej w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze konieczne jest odwołanie się do przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.), gdzie wskazano, że rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w art. 32 ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32). Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie warunki wymienione w punkcie 1 i 2. Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika natomiast, że pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym

stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 202/11/272).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresy pracy w warunkach szczególnych, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni legitymowała się świadectwem wykonywania prac w warunkach szczególnych, w którym jej pracodawca zaświadczył, że wykonywała pracę w warunkach szczególnych jako:

- kierownik od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku,
- technolog – kolorysta (specjalista – technolog) od dnia 1 listopada 1991 roku do dnia 30 września 1992 roku,
- dyspozytor od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 2 października 2006 roku i od dnia 19 lutego 2007 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku.

Organ rentowy zaliczył do szczególnego stażu pracy wnioskodawczyni jedynie okresy zajmowania przez nią stanowiska technologa – kolorysty od dnia 1 listopada 1991 roku do dnia 30 września 1992 roku i dyspozytora od dnia 1 lutego 2000 roku do dnia 2 października 2006 roku i od dnia 19 lutego 2007 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. Dlatego też nie miał żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprecyzowany przez ubezpieczoną na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 roku wniosek o uwzględnienie okresu od dnia 1 listopada 1991 roku do dnia 30 września 1992 roku, gdyż okres ten został już zaliczony przez ZUS w zaskarżonej decyzji. Zakład odmówił natomiast uwzględnienia wskazanych w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych okresów od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku, kiedy to wnioskodawczyni zajmowała posadę kierownika. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona sprawowała nadzór nie tylko nad pracownikami wykonującymi prace w warunkach szczególnych. Co więcej, ZUS nie zaliczył także podanego przez skarżącą w odwołaniu okresów od dnia 1 września 1982 roku do dnia 31 października 1984 roku (stanowiska stażystki, asystentki, specjalisty ds. chemicznych) oraz od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku (specjalista w Ośrodku (...)), gdyż brak jest zaświadczenia pracodawcy, a stanowiska powyższe nie zostały wymienione w załączniku do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku.

Konkludując, organ rentowy nie zaliczył do szczególnego stażu pracy wnioskodawczyni okresów:

- od dnia 1 września 1982 roku do dnia 30 listopada 1982 roku – na stanowisku stażysty,
- od dnia 1 grudnia 1982 roku do dnia 31 grudnia 1982 roku – na stanowisku asystenta,
- od dnia 1 stycznia 1983 roku do dnia 31 października 1984 roku – na stanowisku specjalisty ds. chemicznych,
- od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 maja 1990 roku – na stanowisku kierownika laboratorium chemicznego
- od dnia 1 czerwca 1990 roku do dnia 31 października 1991 roku – na stanowisku zastępcy kierownika,
- od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku – na stanowisku specjalisty
- od dnia 3 października 2006 roku do dnia 2 stycznia 2007 roku – p.o. kierownika Wydziału (...),

- od dnia 3 stycznia 2007 roku do dnia 18 lutego 2007 roku – kierownik Wydziału (...).

W przedmiotowym postępowaniu wnioskodawczyni domagała się zaliczenia do szczególnego stażu pracy wszystkich ww. okresów, twierdząc że wykonywała prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynieryjno- technicznych na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane były prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych, tj. Dział XIV poz.24 w zw. z Działem VII poz. 4 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. Zaznaczyć należy, że tylko realizowanie obowiązków przewidzianych w ww. akcie prawnym implikuje uznanie, że faktycznie wykonywano prace w warunkach szczególnych. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku nie przewidziano zaś stanowisk stażysty, asystenta i specjalisty ds. chemicznych. Co do pozostałych zaś okresów organ rentowy wywodził, że wnioskodawczyni nie sprawowała nadzoru nad pracownikami realizującymi pracę w warunkach szczególnych. Mając na uwadze, że to nie przypisane stanowisko, ale zakres obowiązków przesądza zaliczenie spornego okresu do szczególnego stażu pracy, Sąd zbadał charakter czynności świadczonych przez wnioskodawczynię w kwestionowanych przez organ rentowy okresach.

Mając na uwadze zarzuty precyzowane przez ubezpieczoną, Sąd uznał, że domaga się on uwzględnienia spornych okresów poprzez uznanie, że pełniła obowiązki polegające na sprawowaniu bieżącej kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynieryjno – technicznym w wydziale, w którym jako podstawowe wykonywane były prace w warunkach szczególnych. Zaznaczyć należy, że samo zakwestionowanie przez ZUS świadectwa wykonywania przez wnioskodawczynię prac w warunkach szczególnych nie mogło samo w sobie generować dla niego niekorzystnych skutków orzeczniczych. Ubezpieczona była bowiem władna w toku niniejszego postępowania za pomocą środków dowodowych wykazać, że w kwestionowanych przez ZUS okresach realizowała prace w warunkach szczególnych. Wnioskodawczyni nie podźwignęła jednakże ciężaru dowodu w tym zakresie i nie wykazała, żeby sprawowała bieżącą kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny w wydziale, w którym jako podstawowe wykonywane były prace w warunkach szczególnych w ww. spornym okresie.

Zaznaczyć bowiem w tym miejscu należy, że łączne odczytanie § 2 ust. 1 i pkt 24 działu XIV wykazu A rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku prowadzi do wniosku, że praca polegająca na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynieryjno-technicznym może być uznana za pracę w szczególnych warunków wyłącznie wówczas, gdy pracownik stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującego na danym stanowisku sprawował taką kontrolę lub dozór na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie A. (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 13.03.2014 roku, III AUa 975/13, LEX). Na gruncie prac wymienionych w pkt 24 działu XIV Sąd Najwyższy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2013 roku, I UK 184/13) przyjmuje, iż dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, o którym mowa w tym punkcie, aby mógł być uznany za pracę w szczególnych warunkach, musi odpowiadać łącznie następującym warunkom:

- 1) musi być dozorem inżynieryjno-technicznym, czyli dozorem specjalistycznym, a nie dozorem "jakimkolwiek" (nie może być "zwykłym" dozorem wykonywanym w ramach pracowniczego podporządkowania kierownictwu pracodawcy);
- 2) musi być sprawowany "na oddziałach i wydziałach", czyli powinien być wykonywany bezpośrednio w określonym, skonkretyzowanym środowisku pracy, w którym istnieje narażenie na czynniki o znacznej szkodliwości dla zdrowia lub powodujące znaczny stopień uciążliwości pracy albo wymagające wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia;
- 3) powinien dotyczyć prac zgodnych z wykazami prac w szczególnych warunkach (zawartymi w załącznikach do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku) i wykonywanych bezpośrednio przez osoby, nad którymi sprawowany jest nadzór;

4) musi być wykonywany stale przez osobę nadzorującą, czyli nie może mieć charakteru okazjonalnego (peryferyjnego);

5) powinien być sprawowany w pełnym wymiarze czasu, jaki obowiązuje osobę nadzorującą na zajmowanym przez nią stanowisku.

Z powyższego zatem wynika, iż czynnościami ogólnie pojętej kontroli oraz dozoru inżynieryjno - technicznego w rozumieniu wskazanych przepisów są takie tylko czynności, które wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, a więc polegające na bezpośrednim dozorem i bezpośredniej kontroli procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Jeżeli zatem owo narażenie nie występuje, lub nie występuje ono stale i przez cały dzień pracy - nie można mówić o pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów emerytalnych.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że jeśli czynności wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na stanowisku pracy związanym z określoną w pkt 24, działu XIV, wykazu A rozporządzenia kontrolą lub dozorem inżynieryjno - technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego, ile czasu pracownik poświęca na dozór pracowników, a ile na inne czynności ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część, takie jak sporządzanie związanej z nim dokumentacji. Nie ma bowiem żadnych podstaw do wyłączenia takiego rodzaju czynności administracyjno - biurowych z czynności polegających na sprawowaniu dozoru i traktowania ich odrębnie (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 grudnia 2007 roku, III UK 62/07, LEX; z dnia 6 grudnia 2007 roku, III UK 66/07, LEX; z dnia 5 maja 2009 roku, I UK 4/09, LEX; z dnia 30 stycznia 2008 roku, I UK 195/07, OSNP 2009 nr 7-8, poz. 105; z dnia 11 marca 2009 roku, II UK 243/08, LEX). W przypadku jednak, gdy pracownik wykonuje inne czynności, nie pozostające w związku z dozorem stanowiącym pracę w warunkach szczególnych należy dokonać oceny ile czasu pracy zajmują pracownikowi te inne czynności.

Zakres obowiązków wnioskodawczynie na zajmowanych kolejno stanowiskach stażysty, asystenta, specjalisty ds. chemicznych, kierownika laboratorium chemicznego, zastępcy kierownika, specjalisty, p.o. kierownika i kierownika Wydziału (...) był w przedmiotowej sprawie niesporny. Wynikał bowiem jednoznacznie z zeznań ubezpieczonej i świadków oraz zalegających w aktach osobowych wnioskodawczynie zakresów obowiązków. Organ rentowy zaś nie wywodził, aby ubezpieczona nie wykonywała wskazanych w toku postępowania czynności. Strony różniły się zaś diametralnie w ocenie, czy charakter świadczonych przez ubezpieczoną obowiązków powinien implikować uznanie, że wykonywała ona pracę w warunkach szczególnych. Organ rentowy konsekwentnie stał bowiem na stanowisku, że w okresach niezaliczonych do szczególnego stażu pracy, skarżąca nie realizowała pracy w warunkach szczególnych.

Z zeznań skarżącej potwierdzonych przez świadków I. B. i J. Z. wynikało, że w okresach od dnia 1 września 1982 roku do dnia 31 października 1984 roku i od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku ubezpieczona wykonywała czynności charakterystyczne dla laborantki. Do jej obowiązków należało przeprowadzanie analiz odporności (woda, pranie, pot, pranie chemiczne, tarcie suche i mokre, prasowanie, sublimacja), przeprowadzanie analiz wody i analiz ścieków, ustalanie receptur farbiarskich, badanie odporności wybarwień.

Początkowo wnioskodawczynie realizowała próby barwienia przy pomocy aparatu O., odważała barwniki, przygotowywała kąpiele farbiarskie, barwiła rękawy z przędzy. Następnie oceniała, czy włókna barwią się w odpowiedni sposób. Wnioskodawczynie sprawdzała też jakość tkanin w zakresie tarcia suchego, mokrego, prasowania i sublimacji.

Po uzyskaniu angażu na stanowisko kierownika, w okresie od dnia 1 listopada 1984 roku do dnia 31 października 1991 roku ubezpieczona wykonywała obowiązki głównie w laboratorium chemicznym. Podlegało jej wówczas około piętnastu pracowników zatrudnionych na stanowiskach laborantów. Głównymi obowiązkami kierownika było wdrażanie nowych technologii i sprawowanie bieżącego nadzoru nad pracami farbiarskimi. Jako kierownik wnioskodawczynie sprawowała dozór, reagowała w sytuacjach kryzysowych, to jest gdy występowały problemy z

wykonaniem prób lub z jakością środków chemicznych. Pod kierownictwem wnioskodawczyni przygotowywano środki chemiczne, mieszanki i roztwory do prób. Ubezpieczona świadczyła także czynności kierownicze w laboratorium środowiskowym, gdzie badała hałas i mikroklimat na wydziałach produkcyjnych.

Natomiast jako zastępca kierownika Ośrodka (...), w okresie od dnia 1 czerwca 1990 roku do dnia 31 października 1991 roku, ubezpieczona zajmowała się wdrażaniem nowych technologii, w tym powlekania i impregnacji. Gdy nastąpiło uszkodzenie urządzenia, ubezpieczona zgłaszała powyższą okoliczność odpowiednim służbom. Ścisłe współpracowała z wydziałami produkcyjnymi, np. decydowała, czy wykonywać próby w laboratorium, w dziale produkcyjnym, czy na aparacie wykańczalniczym. Decydowała też o dyżurach pracowniczych i delegowaniu laborantów do pracy w dziale produkcyjny, akceptowała wnioski o urlop, zatwierdzała rozliczenia miesięczne, sprawozdania i zakresy obowiązków pracowników.

Reasumując, nie ulega wątpliwości, że tak określony zakres obowiązków uniemożliwiał wnioskodawczyni sprawowanie nadzoru nad pracownikami wykonującymi obowiązki w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych, to jest wykonujących obowiązki przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że wnioskodawczyni początkowo wykonywała obowiązki laborantki, a następnie przełożonej laborantów. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego ubezpieczona nawet nie przebywała na terenie hali produkcyjnej, gdzie świadczone prace w warunkach szczególnych, ponieważ wykonywała obowiązki w zespole laboratoriów oddzielonych od części produkcyjnej szklaną ścianą. Tamże zajmowała się badaniami chemicznymi wody, ścieków, barwników, zawartości preparacji we włóknach, składów surowcowych włókien, odporności tkanin na pot, alkalia i pranie chemiczne.

W sporządzonej opinii biegły sądowy J. M. wyraźnie zaznaczył, że laboratorium, w którym pracowała wnioskodawczyni stanowiło odrębną część hali produkcyjnej i kontrola międzyoperacyjna, do której można by było zaliczyć wykonywane prace nie odbywała się bezpośrednio na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w Wykazie. Ubezpieczona nie pracowała bowiem na hali, gdzie wykonywane były prace polegające na produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych. Co więcej, w ślad za ww. biegłym sądowym z całą mocą podkreślić należy, że rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku nie przewiduje stanowiska laboranta, a taką przecież posadę początkowo zajmowała ubezpieczona, o czym świadczy zakres jej obowiązków, by następnie zostać przełożoną właśnie laborantów. W konsekwencji skarżąca nie nadzorowała prac realizowanych w warunkach szczególnych. W rezultacie brak było podstaw do zaliczenia do szczególnego stażu pracy wnioskodawczyni okresów od dnia 1 września 1982 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku.

Zaakcentować należy, że dozór przewidziany pod poz. 24 Działu XIV Wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku musi być dozorem bezpośrednim wykonywanym na stanowiskach na których jest wykonywana praca w szczególnych warunkach tak, aby występowało tożsame narażenie dozoruującego i podwładnego na czynniki szkodliwe występujące na stanowisku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2008 roku, sygn. akt III AUa 999/12). Okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy nie pozwalają zaś na uznanie, że wnioskodawczyni w okresach od dnia 1 września 1982 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywała pracę odpowiadającą wymienionym wymaganiom. Wnioskodawczyni przebywała bowiem na terytorium Ośrodka (...), nie mając stałego kontaktu ze szkodliwymi czynnikami występującymi na terenie hali produkcyjnej. Przebywanie w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwym środowisku było niemożliwe zarówno ze względu na rodzaj zajmowanego przez skarżącą stanowiska i zakres obowiązków kontrolowanych pracowników. Zaznaczyć zaś jeszcze raz należy, że stanowisko laboranta nie zostało wyszczególnione w rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku.

Z tych wszystkich względów uznać należało, że brak było podstaw do uznania, że ubezpieczona w okresie od dnia 1 września 1982 roku do dnia 31 października 1991 roku i od dnia 1 października 1992 roku do dnia 15 października 1995 roku wykonywała pracę odpowiadającą warunkom określonym w dziale XIV poz. 24 wykazu A załącznika do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prawo do emerytury w obniżonym

wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze stanowi w systemie emerytalnym uprawnienie wyjątkowe, związane z ujemnym oddziaływaniem zdrowotnym warunków pracy na pracownika, co uzasadnia przyjęcie wcześniejszego wieku emerytalnego. Wykonywanie pracy w pełnym wymiarze czasu nie budzi kontrowersji i każdorazowo odnosi się do ustalonego w sprawie stanu faktycznego. W orzecznictwie przyjmuje się zaś, że tylko okresy wykonywania zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wypełniają weryfikowalne kryterium uznania pracy o cechach znacznej szkodliwości dla zdrowia lub znacznego stopnia uciążliwości, lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Taki sam warunek odnosi się do wymagania stałego wykonywania takich prac, co oznacza, że krótsze dobowo (nie w pełnym wymiarze obowiązującego czasu pracy na danym stanowisku) lub okresowe, a nie stałe świadczenie pracy wyklucza dopuszczalność uznania pracy za świadczoną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskutek niespełnienia warunku stałej znacznej szkodliwości dla zdrowia lub stałego znacznego stopnia uciążliwości wykonywanego zatrudnienia. Czynności ogólnie pojętego nadzoru lub kontroli w procesie produkcji, to wyłącznie te czynności, które wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, a więc polegające na bezpośrednim nadzorze i bezpośredniej kontroli procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w szczególnych warunkach (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 marca 2017 roku, sygn. akt III AUa 291/16).

Nie sposób zaś identyfikować z wykonywaniem pracy w warunkach szczególnych świadczenia obowiązków laborantki i przełożonej laborantów, które faktycznie wykonywała skarżąca. Stanowisko takie nie zostało bowiem wyszczególnione ani w załączniku do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku ani w zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego. W konsekwencji całkowicie bezzasadny był sprecyzowany przez ubezpieczoną w piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2018 roku zarzut, jakoby należało jeszcze raz badać charakter wykonywanych przez nią obowiązków z uwzględnieniem całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Wszak z zeznań ubezpieczonej jednoznacznie wynika, że realizowała ona czynności laboratoryjne. To czy ewentualnie wnioskodawczyni świadczyła sporadycznie jeszcze inne czynności nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie, albowiem żeby praca została uznana za wykonywaną w warunkach szczególnych musi być realizowana w pełnym wymiarze czasu pracy. Dlatego też Sąd oddalił wniosek ubezpieczonej o przeprowadzenie wizji lokalnej w zakładzie pracy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że charakter pracy wnioskodawczyni został wystarczająco określony zeznaniami świadków i dokumentacją zgromadzoną w toku postępowania. Dodać należy, że badaniu podlegał okres sprzed ponad 20 lat, co nakazuje uznać, że sposób wykonywania obowiązków w (...) S.A. uległ znaczącej zmianie.

Skoro wnioskodawczyni nie wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych przez okres co najmniej 15-letni, tym samym nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do rekompensaty, zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych. Nie ma przy tym znaczenia dla rozstrzygnięcia, że w ocenie Sądu realizowała ona obowiązki w takich warunkach w okresie od dnia 3 października 2006 roku do dnia 18 lutego 2007 roku jako p.o. kierownika i kierownik w Wydziale (...). Z zeznań ubezpieczonej i przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków, a także z zakresu obowiązków skarżącej wynika bowiem, że K. P. sprawowała wówczas nadzór inżyniersko – techniczny nad pracownikami wykonującymi obowiązki przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych. Jak już jednak wyżej wskazano jest to okres zbyt krótki, by implikować dla wnioskodawczyni korzystne skutki orzecznicze.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.